KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 16 päivänä huhtikuuta 1998,

neuvoston asetuksen (EY) N:o 3286/94 mukaisesti Amerikan yhdysvaltojen kumoamatta jättämästä vuoden 1916 polkumyyntilaista

(98/277/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön menettelyistä yhteisessä kauppapolitiikassa kansainvälisen kaupan säännöissä yhteisölle annettujen, erityisesti Maailman kauppajärjestössä (WTO) käyttöön otettujen oikeuksien käyttämisen varmistamiseksi 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3286/94 ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 356/95 ([2]), ja erityisesti sen 13 ja 14 artiklan,

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo, että

A. MENETTELY

1) Komissio vastaanotti 10 päivänä tammikuuta 1997 asetuksen (EY) N:o 3286/94, jäljempänä "asetus", 4 artiklan mukaisen valituksen. Valituksen on jättänyt jäsentensä puolesta Euroopan rauta- ja terästeollisuuden liitto Eurofer.

2) Valituksen tekijä väitti, että niin sanottu Yhdysvaltojen vuoden 1916 polkumyyntilaki ([3]), jäljempänä "vuoden 1916 polkumyyntilaki", on ristiriidassa useiden Maailman kauppajärjestön perustamissopimuksen, jäljempänä "WTO-sopimus", ja sen liitteiden määräysten kanssa ja että Yhdysvaltojen tämän lainsäädännön kumoamatta jättäminen aiheuttaa epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia sen jäsenyrityksille ja uhkana on näiden vaikutusten lisääntyminen. Tältä pohjalta valituksen tekijä pyysi komissiota ryhtymään tarvittaviin toimiin saadakseen Yhdysvallat kumoamaan vuoden 1916 polkumyyntilain.

3) Valitus sisälsi riittävästi ensi käden todisteita asetuksen 8 artiklan mukaisen yhteisön tutkimusmenettelyn aloittamiseksi. Tämän vuoksi tutkimusmenettely aloitettiin 25 päivänä helmikuuta 1997 ([4]).

4) Yhteisön tutkimusmenettelyn aloittamisen johdosta komissio suoritti perusteellisen oikeudellisen ja tosiasioihin perustuvan tutkimuksen. Tämän tutkimuksen tulosten perusteella komissio teki jäljempänä esitettävät päätelmät.

B. KAUPAN ESTEEN OLEMASSAOLOA KOSKEVAT TULOKSET

5) Yhdysvaltojen vuoden 1916 polkumyyntilaki on edelleen voimassa, ja sitä sovelletaan kaikkien ulkomaisten tuotteiden tuontiin ja sisäiseen myyntiin alkuperästä riippumatta, mukaan lukien WTO:n jäsenvaltioista peräisin olevat tuotteet. Vuoden 1916 polkumyyntilaki on Yhdysvaltojen asetuskokoelmassa vuoden 1930 tullilain kanssa, johon sisältyvät Yhdysvaltojen monenkeskisten polkumyynnin vastaisten säännösten soveltamissäännökset.

6) Vuoden 1916 polkumyyntilaki kieltää sekä tavaroiden tuonnin että niiden myynnin Yhdysvaltain markkinoilla, jos hinta on alhaisempi kuin alkuperämaassa tai muissa maissa, joihin kyseisiä tavaroita viedään. Lain sanamuoto on seuraava: "Tavaroita ulkomailta Yhdysvaltoihin tuovan tai tuonnissa avustavan henkilön on lainvastaista yleisesti ja järjestelmällisesti tuoda, myydä tai saada aikaan näiden tavaroiden tuontia tai myyntiä hinnalla, joka on merkittävästi alhaisempi kuin kyseisten tavaroiden todellinen markkina-arvo tai tukkuhinta Yhdysvaltoihin viennin ajankohtana niiden tuotantomaan pääasiallisilla markkinoilla tai muissa maissa, joihin niitä yleisesti viedään, sen jälkeen kun markkina-arvoon tai tukkuhintaan on lisätty rahti, tulli ja muut kulut, jotka välttämättä kuuluvat niiden tuontiin ja myyntiin Yhdysvalloissa. Tämä edellyttäen, että kyseinen teko tai kyseiset teot tehdään tarkoituksena tuhota yhdysvaltalainen tuotannonala tai vahingoittaa sitä taikka estää tuotannonalan perustaminen Yhdysvaltoihin taikka rajoittaa tai monopolisoida jokin osa kyseisten tavaroiden kaupasta Yhdysvalloissa." Lain rikkominen johtaa kolminkertaisten vahingonkorvausten myöntämiseen vahingon kärsineen osapuolen pyynnöstä sekä rikosoikeudellisten seuraamusten (sakkojen ja/tai vankeusrangaistuksen) määräämiseen asiasta vastaaville henkilöille.

([1]) EYVL L 349, 31.12.1994, s. 71
([2]) EYVL L 41, 23.2.1995, s. 3
([3]) "Act of September 8, 1916, 39 Stat. 756". Lain VIII osasto on kodifioituna United States Codessa 71–74.
([4]) EYVL C 58, 25.2.1997, s. 14

7) Vuoden 1916 polkumyyntilaissa säännelty käytäntö vastaa tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen, jäljempänä "GATT 1994-sopimus", VI artiklassa sekä tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan täytäntöönpanosta tehdyssä sopimuksessa, jäljempänä "WTO:n polkumyyntisopimus", esitettyä käytäntöä.

8) Useat Yhdysvaltojen vuoden 1916 polkumyyntilain osatekijät ovat yhteensovittamattomia tavarakauppaa koskevien monenvälisten sopimusten määräysten kanssa.

9) GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan ja WTO:n polkumyyntisopimuksen osalta komissio katsoo, että muun muassa seuraavia määräyksiä on rikottu:

— GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan 1 kohdan a ja b alakohta sekä WTO:n polkumyyntisopimuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohta siltä osin kuin niissä asetetaan todellinen hinta viejämaassa ensisijaiseksi arviointiperusteeksi normaaliarvoa määriteltäessä, kun taas vuoden 1916 polkumyyntitilaissa mainitut arviointiperusteet ovat keskenään vaihdettavissa,

— GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan 1 kohta ja WTO:n polkumyyntisopimuksen 2 artiklan 1 kohta siltä osin kuin niissä vaaditaan tuotteilla käytävän kauppaa toisessa maassa, jotta polkumyyntiä voitaisiin todeta esiintyvän, kun taas vuoden 1916 polkumyyntilain mukaan todellinen myynti Yhdysvaltojen markkinoilla ei ole välttämätöntä, vaan pelkkiä ulkomaisten yhtiön ilmoittamia hintatietoja pidetään riittävinä,

— GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan 2 kohdassa todetaan, että polkumyyntitullit ovat ainoa mahdollinen keino polkumyyntiä vastaan, kun taas vuoden 1916 polkumyyntilaissa turvaudutaan kolminkertaisiin vahingonkorvauksiin ja sakkoihin ja/tai vankeusrangaistukseen,

— WTO:n polkumyyntisopimuksen I artiklassa vaaditaan tutkimuksen (jossa on noudatettava tiettyjä menettelysääntöjä) suorittamista ennen tullin määräämistä, kun taas vuoden 1916 polkumyyntilaissa toimenpiteitä sovelletaan välittömästi ilman tutkimuksen suorittamista,

— GATT 1994 -sopimuksen VI artikla ja WTO:n polkumyyntisopimuksen III artikla siltä osin kuin niissä erityisesti määritellään "olennaisen vahingon" käsite, kun taas vuoden 1916 polkumyyntilaissa viitataan pelkästään tarkemmin määrittelemättömään vahingon arviointiperusteeseen,

— GATT 1994 -sopimuksen VI artikla ja WTO:n polkumyyntisopimuksen IV artikla siltä osin kuin niissä määrätään valituksen tekevää kotimaista tuotannonalaa koskevasta vaatimuksesta, kun taas vuoden 1916 polkumyyntilain mukaisen kanteen voi nostaa kuka tahansa yksityinen toimija.

10) Vuoden 1916 polkumyyntilain jatkuva voimassaolo, vaikka Uruguayn kierroksen tulokset on sisällytetty Yhdysvaltojen sisäiseen lainsäädäntöön Uruguay Round Agreement Act -lailla ja WTO-sopimus ja sen lilitteet ovat tulleet voimaan, on vastoin WTO-sopimuksen XVI artiklan 4 kohtaa, jonka mukaan "Jokainen jäsen pyrkii varmistamaan, että sen lait, määräykset ja hallinnolliset menettelytavat täyttävät liitteissä olevien sopimusten velvoitteet."

11) WTO-sopimuksen XVI artiklan 4 kohdan yhteydessä edellä mainitut määräystenvastaisuudet sekä yhteisön mahdollinen kiinnostus kyseessä olevan tuotteen vientiin antavat Euroopan yhteisölle oikeuden toimia asiassa.

12) Lisäksi vuoden 1916 polkumyyntilaki, siltä osin kuin se johtaa ankarampien periaatteiden soveltamiseen tuotujen tuotteiden myyntiin alhaiseen hintaan kuin kotimaisten tuotteiden myyntiin, voidaan asettaa kyseenalaiseksi myös muiden WTO:n säännösten, kuten GATT 1994 -sopimuksen III artiklan 4 kohdan, perusteella.

13) Vuoden 1916 polkumyyntilain ja Yhdysvaltojen tavanomaisen polkumyyntilainsäädännön sisältävän vuoden 1930 tullilain samanaikainen olemassaolo ja soveltaminen antaa Yhdysvaltojen teollisuudelle lisäsuojan, joka ylittää WTO:n sääntöjen salliman suojelun tason.

14) Tämän vuoksi komissio katsoo, että valituksen tekijän väitteet ovat perusteltuja ja että koska Yhdysvallat ei ole kumonnut vuoden 1916 polkumyyntilakia, kyseessä on kaupan este asetuksen 2 artiklan 1 kohdan tarkoittamassa mielessä eli kolmannen maan käyttöön ottama tai harjoittama kaupallinen käytäntö, jonka harjoittamisen oikeus kuuluu kansainvälisten kaupallisten sääntöjen soveltamisalaan.

15) Komissio katsoo kuitenkin, että edellä mainitun oikeusperustan mainitseminen ei estä vetoamista muihin WTO-sopimuksen ja sen liitteenä olevien sopimusten asiaa koskeviin määräyksiin, jos ne osoittautuvat hyödyllisiksi menettelyjen toteuttamiseksi WTO:n toimielimissä.

C. EPÄSUOTUISIA KAUPALLISIA VAIKUTUKSIA KOSKEVAT TULOKSET

16) Eurofer mainitsi valituksessaan, että paikallisen teräksentuottajan vuoden 1916 polkumyyntilain nojalla Yhdysvalloissa aloittama oikeudenkäynti on käynnissä erään sen jäsenyrityksen yhdysvaltalaista tytäryhtiötä vastaan, jonka väitettiin tuovan polkumyynnillä tuotteita muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista.

17) Yhdysvalloissa parhaillaan käynnissä oleva tuomioistuinkäsittely, joka on vielä hyvin varhaisessa vaiheessa, on jo johtanut huomattaviin oikeuskuluihin vastaajayhtiölle, ja se haittaa yhtiön jakelua Yhdysvalloissa. Oikeuskulut lisääntyvät väistämättä käsittelyn kuluessa.

18) Jos vastaajayhtiö todetaan korvausvelvolliseksi vuoden 1916 polkumyyntilain nojalla, sen on maksettava vahingonkorvaukset, jotka heikentäisivät sen elinkelpoisuutta. Tällä hetkellä vaaditut vahingonkorvaukset ovat 90 000 000 Yhdysvaltain dollaria, ja kantajana olevalla yhdysvaltalaisella yhtiöllä on vielä mahdollisuus nostaa vaatimustaan lisäämällä siihen kanteen nostamisen jälkeen tapahtuneen tuonnin määrä. Oikeuskulujen lisäksi käynnissä oleva tuomioistuinkäsittely aiheuttaa tämän vuoksi näin toisenkin suoran epäsuotuisan kaupallisen vaikutuksen, joka vaarantaa vastaajayhtiön nykyisen liiketoiminnan.

19) Käytettävissä olevat tiedot viittaavat siihen, että useita teräksentuojia vastaan voidaan nostaa kanne vuoden 1916 polkumyyntilain nojalla, mukaan lukien Euroopan yhteisön tuotteiden tuonti. Tämä tekisi yhteisön tuotteiden jakelun Yhdysvalloissa hyvin vaikeaksi.

20) Lisäksi vuoden 1916 polkumyyntilaki ei rajoitu terästuotteisiin. Minkä tahansa tuotteen yhdysvaltalaiset tuottajat voivat tämän vuoksi päättää vedota siihen, joten vaikutukset yhteisön talouteen saattavat olla suunnattomat.

21) Tämän vuoksi komissio katsoo, että valituksen tekijän väitteet ovat perusteltuja ja että Yhdysvaltojen vuoden 1916 polkumyyntilain kumoamatta jättäminen aiheuttaa asetuksen 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia.

D. YHTEISÖN ETU

22) Euroopan yhteisön kannalta on erittäin tärkeää pystyä varmistamaan, että sen WTO-kumppanit noudattavat täysin velvoiteitaan, koska se on itsekin sitoutunut noudattamaan samoja velvoitteita.

23) Vuoden 1916 polkumyyntilain jatkuva voimassaolo tuo esiin erityisesti yhtä WTO:n tärkeimmistä horisontaalisista säännöistä koskevan kysymyksen eli sen, missä määrin WTO:n jäsenet ovat velvollisia saattamaan lainsäädäntönsä monenvälisiä sitoumuksiaan vastaavaksi.

24) Vuoden 1916 polkumyyntilain laaja-alaisuus ja sen selvästi protektionistinen luonne, joka johtaa siihen, että Yhdysvallat takaa teollisuudelleen suojan, joka ylittää WTO:n sääntöjen salliman suojelun tason, ovat lisäoikeutuksena yhteisön toimenpiteille, joiden tavoitteena on välttää se vaara, että muut Yhdysvaltain teollisuudenalat päättäisivät käyttää hyväkseen vuoden 1916 polkumyyntilakia, mikä vaarantaisi koko yhteisön teollisuuden vientinäkymät.

E. PÄÄTELMÄT JA TOTEUTETTAVAT TOIMENPITEET

25) Tutkimuksessa on ilmennyt, että ainoa keino vuoden 1916 polkumyyntilain jatkuvasta voimassaolosta johtuvien todellisten ja mahdollisten epäsuotuisten kaupallisten vaikutusten poistamiseksi näyttäisi olevan lain kumoaminen.

26) WTO-sopimus ja sen liitteet pantiin täytäntöön Yhdysvalloissa hyväksymällä vuonna 1994 Uruguay Round Agreement Act -laki. Tässä laissa, joka on ainoa asiakirja, jolla WTO-sopimus saatetaan voimaan Yhdysvalloissa, ei viitata vuoden 1916 polkumyyntilakiin. Lisäksi tässä laissa säädetään erityisesti, että Yhdysvaltain laki on WTO:n säännösten yläpuolella. Tämän vuoksi Yhdysvalloilla ei ole keinoja, mukaan lukien yksityisen kanteen nostaminen, joilla se voi varmistaa polkumyyntiin liittyvien WTO:n sitoumustensa noudattamisen silloin, kun vuoden 1916 polkumyyntilaki on ristiriidassa niiden kanssa.

27) Tämän vuoksi näyttää siltä, että yhteisön etu vaatii WTO:n riitojenratkaisumenettelyn aloittamista.

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

1. Amerikan yhdysvaltojen vuoden 1916 polkumyyntilain [1] jatkuva olemassaolo näyttää olevan ristiriidassa Maailman kauppajärjestön perustavassa Marrakeshin sopimuksessa määriteltyjen Yhdysvaltain velvoitteiden kanssa ja se muodostaa ”kaupan esteen” asetuksen (EY) N:o 3286/94 2 artiklan mukaisesti.

2. Yhteisö ryhtyy toimenpiteisiin Amerikan yhdysvaltoja vastaan riitojen ratkaisusta annettuja sääntöjä ja menettelyjä koskevan sopimuksen ja muiden WTO:n asiaa koskevien tämän alan määräysten nojalla tarkoituksenaan varmistaa kaupan esteen poistaminen.

[1] ”Act of September 8. 1916, 39 Stat. 756”. Lain VIII osasto on kodifioituna United States Codessa 71—74.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tehty Brysselissä 16 päivänä huhtikuuta 1998.

Komission puolesta
Leon BRITTAN
Varapuheenjohtaja